किं वा न रिष्यते कामो धर्मो वार्थेन संयुतः ॥ ६४ ॥

राजोवाच ॥ सुतो मे बालको ब्रह्मन् स्त्रैणेनाकरुणात्मना ।

निर्वासितः पञ्चवर्षः सह मात्रा महान् कविः ॥ ६५ ॥

अप्यनाथं वने ब्रह्मन् मा स्मादल्यर्भकं वृकाः ।

श्रान्तं शयानं क्षुधितं परिम्लानमुखाम्बुजं ॥ ६६ ॥

अहो मे बत दौरात्म्यं स्त्रीजितस्योपधारय ।

यो ऽङ्कं प्रेम्णा रुरुक्षन्तं नाभ्यनन्दमसत्तमः ॥ ६७ ॥

नारद उवाच ॥ मा मा शुचः स्वतनयं देवगुप्तं विशां पते ।

तत्प्रभावमविज्ञाय प्रावृङ्क्षे यद्यशो जगत् ॥ ६८ ॥

सुदुष्करं कर्म कृत्वा लोकपालैरपि प्रभुः ।

एष्यत्यचिरतो राजन् यशो विपुलयंस्तव ॥ ६९ ॥

मैत्रेय उवाच ॥ इति देवर्षिणा प्रोक्तं विश्रुत्य जगतीपतिः ।

राजलक्ष्मीमनादृत्य पुत्रमेवान्वचिन्तयत् ॥ ७० ॥

तत्राभिषिक्तः प्रयतस्तामुपोष्य विभावरीं ।

समाहितः पर्यचरदृष्यादेशेन पूरुषं ॥ ७१ ॥

त्रिरात्रान्ते त्रिरात्रान्ते कपित्थबदराशनः ।

आत्मवृत्त्यनुसारेण मासं निन्ये ऽर्चयन् हरिं ॥ ७२ ॥

द्वितीयं च तथा मासं षष्ठे षष्ठे ऽर्भको दिने ।

तृणपर्णादिभिः शीर्णैः कृतान्नो ऽभ्यर्चयद्विभुं ॥ ७३ ॥

तृतीयं चानयन् मासं नवमे नवमे ऽहनि ।

अब्भक्ष उत्तमश्लोकमुपाधावत् समाधिना ॥ ७४ ॥

चतुर्थमपि वै मासं द्वादशे द्वादशे ऽहनि ।